

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU EVROPSKÉ UNIE
(prvního senátu)
19. května 2015

Věc F-59/14

Markus Brune
v.
Evropská komise

„Veřejná služba — Otevřené výběrové řízení EPSO/AD/26/05 — Nezapsání na rezervní seznam — Zrušení Soudem — Článek 266 SFEU — Uspořádání nové ústní zkoušky — Odmítnutí uchazeče zúčastnit se jí — Nové rozhodnutí o nezapsání kandidáta na rezervní seznam — Žaloba na neplatnost — Zamítnutí — Potvrzení rozsudku Soudu v řízení o kasačním opravném prostředku — Pozdější návrh na náhradu škody — Dodržení přiměřené lhůty“

Předmět: Žaloba podaná na základě článku 270 SFEU, jenž je použitelný na Smlouvu o ESAE na základě jejího článku 106a, kterou se M. Brune v podstatě domáhá, aby Evropská komise nahradila majetkovou a nemajetkovou újmu, která podle jeho názoru vznikla v důsledku ztráty příležitosti být přijat a zastávat funkci úředníka Evropské unie z důvodu protiprávního odmítnutí Evropského úřadu pro výběr personálu (EPSO) jednajícím jménem Komise zapsat ho na rezervní seznam výběrového řízení EPSO/AD/26/05, jak je konstatoval Soud v rozsudku ze dne 29. září 2010, Brune v. Komise (F-5/08, EU:F:2010:111).

Rozhodnutí: Evropské komisi se ukládá vyplatit M. Brunemu částku 4 000 eur jako náhradu nemajetkové újmy, kterou utrpěl v období mezi 6. březnem 2007 a 4. únorem 2011, navýšenou o úroky z prodlení od 17. dubna 2013 na základě sazby stanovené Evropskou centrální bankou pro hlavní finanční operace v dotyčném období, zvýšené o dva procentní body. Ve zbývajících částech se žaloba zamítá. Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí polovinu nákladů vynaložených M. Brunem. Markus Brune ponese polovinu vlastních nákladů řízení.

Shrnutí

- Žaloby úředníků — Lhůty — Žádost o náhradu škody podaná k orgánu — Dodržení přiměřené lhůty — Kritéria posouzení*
(Článek 270 SFEU; statut Soudního dvora, článek 46; služební řád, článek 91)
- Žaloby úředníků — Žaloba na náhradu škody — Zrušení napadeného aktu, které nezajišťuje přiměřenou náhradu za majetkovou újmu — Náhrada za ztrátu příležitosti být přijat — Kritéria*
(Článek 340 SFEU)

3. Žaloby úředníků — Žaloba na náhradu škody — Zrušení napadeného protiprávního aktu — Nemajetková újma, kterou lze oddělit od protiprávnosti, jež nemůže být zrušením zcela napravena (Článek 340 SFEU)

1. Ve sporech založených na článku 91 služebního řádu a článku 270 SFEU přísluší úředníkům a zaměstnancům, ale i kandidátům ve výběrových řízeních podat v přiměřené lhůtě k orgánu jakoukoli žádost s cílem obdržet od Unie náhradu škody, která by jí mohla být přičítána, a to od okamžiku, kdy se o stavu, na který si stěžují, dozvěděli.

Přiměřený charakter lhůty, v níž je žádost o náhradu škody podána, musí být posouzen v závislosti na okolnostech každé věci, a zejména na významu sporu pro dotčenou osobu, složitosti věci a chování dotčených účastníků řízení.

V tomto ohledu je však třeba vzít v úvahu prvek srovnání spočívající v pětileté promlčecí lhůtě stanovené v oblasti žalob na určení mimosmluvní odpovědnosti článkem 46 statutu Soudního dvora, a to i když se tato lhůta neuplatní přímo a nemůže představovat rigidní a nedotknutelnou hranici, pod kterou by každá žádost byla přípustná bez ohledu na to, kdy dotčená osoba žádost administrativně předložila, a na okolnosti daného případu.

(viz body 43 až 45)

Odkazy:

Soudní dvůr: rozsudek *Přezkum Arango Jaramillo a další v. EIB*, C-334/12 RX-II, EU:C:2013:134, bod 28

Soud prvního stupně: rozsudek *Eagle a další v. Komise*, T-144/02, EU:T:2004:290, body 65 a 66

Tribunál Evropské unie: usnesení *Marcuccio v. Komise*, T-450/10 P, EU:T:2011:399, bod 29

Soud pro veřejnou službu: rozsudek *Tsarnavas v. Komise*, F-125/05, EU:F:2007:18, body 69, 70 a 71 a citovaná judikatura, a usnesení *Marcuccio v. Komise*, F-91/09, EU:F:2010:87, bod 35

2. Je-li v oblasti mimosmluvní odpovědnosti Unie tvrzená újma majetková, zrušení napadeného rozhodnutí samo o sobě nepředstavuje přiměřenou ani dostatečnou náhradu za utrpěnou škodu. Aby však taková majetková újma mohla být požadována, je třeba, aby žalobce prokázal, že tato újma je skutečná a určitá.

Pokud se přitom tvrzená újma týká ztráty příležitosti být úspěšným kandidátem, a následně příležitosti být jmenován úředníkem Unie na základě tohoto výběrového řízení, ztracená příležitost musí být určitá a nenapravitelná.

Mimoto skutečnost, že osoba je zapsána na rezervní seznam nebo do konkrétní výsledkové skupiny tohoto seznamu, této osobě nepřiznává právo být jmenována úředníkem. Rozhodnutí výběrové komise stanovící rezervní seznam totiž nepřiznává úspěšným kandidátům výběrového řízení právo být

jmenování, ale pouze možnost být jmenováni. Krom toho možnost být přijat se změnila v příležitost být přijat až k datu, k němuž je uvolněno pracovní místo, které má být obsazeno a o němž je důvodné mít za to, že by na něj úspěšný kandidát mohl být přijat.

(viz body 76 až 78)

Odkazy:

Soudní dvůr: rozsudek Komise v. Girardot, C-348/06 P, EU:C:2008:107, bod 54

Soud prvního stupně: rozsudky Gooch v. Komise, T-197/99, EU:T:2000:282, bod 71, a Centeno Mediavilla a další v. Komise, T-58/05, EU:T:2007:218, bod 52

Soud pro veřejnou službu: rozsudky AA v. Komise, F-101/09, EU:F:2011:133, body 44 a 85; CC v. Parlament, F-9/12, EU:F:2013:116, body 114 až 116 a citovaná judikatura, a De Bruin v. Parlament, F-15/14, EU:F:2014:236, bod 53

3. I když v oblasti mimosmluvní odpovědnosti může zrušení protiprávního aktu samo o sobě představovat přiměřenou a v zásadě dostačující nápravu veškeré nemajetkové újmy, kterou tento akt mohl způsobit, není tomu tak, pokud žalobce prokáže, že utrpěl nemajetkovou újmu, kterou lze oddělit od protiprávnosti, na jejímž základě byl akt zrušen a která nemůže být tímto zrušením zcela napravena.

Pokud se v této souvislosti nezruší všechny výsledky otevřeného výběrového řízení, administrativní orgán nemůže znovu vytvořit podmínky, za nichž mělo být toto výběrové řízení uspořádáno, tak, aby bylo zaručeno rovné zacházení se všemi kandidáty a objektivita hodnocení. V důsledku toho uspořádání nové individuální ústní zkoušky není nutně s to samo o sobě napravit určitou nemajetkovou újmu, kterou žalobce utrpěl v důsledku nemožnosti účastnit se původní ústní zkoušky za regulérních podmínek stanovených ve služebním řádu.

(viz body 80 až 82)

Odkazy:

Soud prvního stupně: rozsudky Girardot v. Komise, T-10/02, EU:T:2006:148, bod 131, a Michail v. Komise, T-49/08 P, EU:T:2009:456, bod 88